

390. Saa, nu er denne Aften gaa't.

Un poco vivace. *Mel.: „Så lunka vi så småningom.“*

1. Saa, nu er den - ne Af - ten gaa't med
 Al - vors - ord og Gam - mens - lag, og hvem der har en
 Bly - hat faa't, har nok for næ - ste Dag; men ei - lers, naar vi
 Hjem - met naa, er al - ting som en Drøm for - bi, og
 at - ter vi til Hal - sen staa i Slid og Vrov - le -
 ri. Brugt er dog ej Glæ - dens he - le Skat, den i
 Min - dets Spa - re - banker sat; vi kan ta'e op der - a' og der -
 for kø - be ind frisk Mod og mun - tert Sind.

2.

Kun flygtig er vor Ungdomstid,
 den svinder ogsaa som en Drøm;
 thi snart man aandig invalid
 sig ror paa Livets Strøm;
 og naar man først har Hjem og Hus
 og Embed, Viv og Poder smaa,
 saa kommer en Begejstringsrus
 ej tit og banker paa.
 Brugt er dog ej Glædens hele Skat,
 den i Mindets Sparebank er sat;
 vi kan ta' op dera' og derfor købe ind
 frisk Mod og muntært Sind.

C. Pioug.